24/10/2021

Π. Διονύσιος Κατερίνας: “Εδώ ο Θεός λυπάται τον διάβολο, εμάς δεν θα αγαπήσει;”

/ Ενορίες

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε το Σάββατο 23 Οκτωβρίου, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στην οποία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Αρχιμανδρίτης π. Διονύσιος Κατερίνας, κληρικός της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…» και μεταδόθηκαν από το κανάλι του προγράμματος στο YouTube.

Κηρύσσοντας τον θείο λόγο ο π. Διονύσιος, αναφέρθηκε στα γεγονότα που ξετυλίγονται παραστατικότατα, μέσα από την εξιστόρηση της ευαγγελικής περικοπής της ημέρας.

Πλησιάζει ο Χριστός, που είναι η αγάπη, τον δαιμονισμένο νέο και ο διάβολος

ουρλιάζει, παρακαλώντας να μην τον βασανίσει. Καίγεται από την αγάπη που δείχνει ο Ιησούς, στο ταλαιπωρημένο, από την αμαρτία, πλάσμα Του.

Βλέπει ο Χριστός τον άνθρωπο να βρίσκεται στην πιο άθλια εξαχρείωση, δεμένο με αλυσίδες υλικές και πνευματικές, γυμνό παντελώς από τα χαρίσματα με τα οποία τον είχε στολίσει η ζωοδόχος πνοή Του.

Πονάει ο Χριστός το παιδί Του, που το έκλεψε ο αδίστακτος ληστής διάβολος. Και πλησιάζει για να το ντύσει με την πρώτη στολή, να θεραπεύσει τις πληγές του, να ρίξει βάλσαμο παρηγοριάς στην ταραγμένη θάλασσα της ψυχής του, να σώσει το αθάνατο παιδί Του από τον θεομάχο πειρασμό.

Αγαπάει ο Θεός τον άνθρωπο; Στ’ αλήθεια μας αγαπάει; Και βέβαια το κάνει. Εδώ λυπάται τον διάβολο, εμάς δεν θα αγαπήσει;

Τους λυπήθηκε τους δαίμονες ο Χριστός μας, τον παρακάλεσαν και τους άκουσε, του ζήτησαν και τους έδωσε, ικέτεψαν και επέβλεψε με παραχωρητική συγκατάνευση.

Αν λοιπόν, ο Χριστός λυπάται τους δαίμονες, τους φρικτούς και ανίερους, είναι δυνατόν να μην μας αγαπά εμάς, που μας έπλασε με τόση στοργή, που έχυσε το Πανάγιο Αίμα Του για να μας καθαρίσει και να μας ανοίξει τον παράδεισο;

Ο Θεός μας εκπλήσσει κάθε φορά, σοκάροντας μας με πράξεις που θέλγουν κάθε θεοειδή χριστιανό, με θεοπάροχες ενέργειες που γεμίζουν τα μάτια μας δάκρυα ευγνωμοσύνης, προσμονής, λαχτάρας και ελπίδας.

Ο κρυφιομύστης διδάσκαλος μας, μας μυεί στα ανεξιχνίαστα μυστήρια της αγάπης Του, δείχνοντας την απεραντοσύνη της με την άφατη ελεημοσύνη Του, ακόμα και στον διάβολο.

Ένα τέτοιος Θεός, μας αγαπά και μας φροντίζει. Μας έδωσε εξουσία να νικούμε και ποδοπατούμε όλα τα όργανα του Σατανά, που σαν φίδια και σκορπιοί επιβουλεύονται και χύνουν το δηλητήριο ύπουλα στις ψυχές των ανθρώπων, για να τους θανατώσουν. Ο Θεός μας οδηγεί από την απώλεια στην σωτηρία, από τον γκρεμό στην αγκαλιά Του.

Προτού να έλθει ο Χριστός, ο διάβολος κυριαρχούσε και τυραννούσε, ήταν ο ισχυρός. Με την ενανθρώπηση του Κυρίου όμως, έπεσε από το ύψος της τυραννίας και της δυνάμεως του.

Πέφτει από τον ουρανό και σήμερα και σε κάθε εποχή, όταν πέφτει από τον θρόνο της καρδιάς του καθενός μας, εάν εγκαθιδρύσουμε και ενθρονίσουμε στις καρδιές

μας, τον ευεργέτη και λυτρωτή μας Χριστό.

Μιμητές του Κυρίου να γίνουμε, ευσπλαχνικοί ακόμα και στους ανθρώπους που μας μισούν. Να καίμε τα ζιζάνια χόρτα της καρδιάς όποιου φθονεί, με την ακατανίκητη φλόγα της αγάπης μας.

Γιατί έτσι είναι. Κι όπως είπε θεοφωτίστως ο ιερός Χρυσόστομος “περισσότερο αντέχει στο πλησίασμα της φωτιάς το ξερό χόρτο, παρά στην φλόγα της αγάπης ο διάβολος”.